

[Fritze Teisen.]

mere at bestemme de Tilfælde, i hvilke Hensynet til Personen maatte veje tungere end Hensynet til Samfundet. Det faldd da naturligt, at man i væsentlig Grad søgte ind paa de lægelige Omraader for at finde de Grunde, som kunde berettigede til en vis Fritagelse for Vaccination. Udvalget har ogsaa forhandlet med de forskellige Repræsentanter for Foreninger mod Tvangsvaccination, for at deres Repræsentanter kunde faa Lejlighed til overfor Udvalget at fremføre de Grunde, som foranledigede deres noget skarpe Stilling overfor hele Vaccinationen.

Naar Udvalget alligevel har ment, at man i Hovedsagen burde fastholde det Princip, som man hidtil har fastholdt, altsaa fastholde, at Vaccination skulde være det almindelige og det fastlagte, medens Fritagelse kun skulde kunne ske i rene Undtagelsestilfælde, var det altsaa samfundsmæssige Hensyn, der var afgørende. Udvalget har ment, at man ikke skulde kunne tilstede Fritagelse i videre Omfang end angivet ved de Bestemmelser, som indeholdes i Udvalgets Ændringsforslag, og som i Betænkningen udtrykkelig nævnes som begrundet i lægelige Hensyn. Det vil med andre Ord sige, at en Undtagelse er betinget f. Eks. af, at det paagældende Barn er af en særlig svag Natur, er organisk daarligt udrustet, saaledes at man er bange for at paaføre Barnet den Sygdom, som Vaccinationen i sig selv er, men som af de fleste Børn overvindes paa nogle faa Dage uden nogen som helst Komplikationer. Man erkender, at der kan have været enkelte Tilfælde, hvor det er umuligt at se, om det er selve Vaccinationen, der har foraarsaget Sygdommen og den maaske derpaa følgende Død. Man vil derfor give Adgang til i saadanne Tilfælde, hvor det for de paagældende Mynligheder oplyses, at vedkommende Barn er af saa svagelig Natur, at det neppe vil kunne taale Vaccinationen, eller at der er Fare forbundet dermed, at tilstede Fritagelse. Man har ogsaa ment at kunne motivere Fritagelse med lægelige Hensyn, der er begrundet i Sygelighed hos Barnet eller dets nærmeste Familie. Jeg skal selvfølgelig ikke give mig til at nævne en Mængde Tilfælde; dels vilde det ikke kunne blive udtømmende, dels vilde Konsekvenserne kunne blive uheldige, men jeg skal sige, at man f. Eks. kunde tænke sig det Tilfælde, at Barnets Forældres Sindstilstand var en saadan, at de havde en saadan Rædsel for Vaccination, at man kunde befrygte, der vilde komme en alvorlig Sinds-

syge i Familien, hvis en Vaccination skulde tvangsgennemføres. I et saadant Tilfælde maa der være en vis Hjemmel til at gøre en Undtagelse.

For at vise, hvad det er, Udvalget har ment, staar der i Ændringsforslaget, at Fritagelse for Vaccination kan bevilges i Tilfælde, hvor det paa Grund af vedkommendes Helbredstilstand eller som Følge af Oplysninger om Sygelighed i Familien af legemlig eller sjælelig Art kan befrygtes, at der vil kunne forvoldes betydelig Skade. Selvfølgelig kan det Tilfælde ogsaa indtræffe, at man i en Familie, hvor et Barn er blevet dødeligt sygt efter Vaccinationen, nærer en vis Ængstelse for, at der er en Sygdoms-spire i de andre Børn, der gør, at de ikke kan taale at blive vaccinerede, og i et saadant Tilfælde kan de ogsaa blive fritaget. Men disse Tilfælde er kun nævnt som nogle ganske enkelte Eksempler, de skal ikke være udtømmende eller danne nogen fast Grænse.

Man har altsaa foreslaaet en gennemgribende Indskrænkning i det fremsatte Lovforslag og har ikke ment at kunne følge dets Bestemmelser om Fritagelse ud over de Tilfælde, jeg her har nævnt. I det fremsatte Lovforslag var det foreslaaet, at Sundhedsstyrelsen i hvert enkelt Tilfælde skulde afgøre disse Spørgsmaal, men i Stedet vil Afgørelsen altsaa blive lagt over til de lokale Lægeautoriteter, til Kredslægen og til Stadslægen, som dem, der bedst vil kunne faa Føling med Forældrene og ordne de paagældende Spørgsmaal.

Samtidig har man som en Konsekvens af den Bestemmelse, man har truffet om kun at give Fritagelse i ganske specielle Tilfælde, slettet det sidste Stykke i Lovforslagets § 1 om, at Folk, der ikke var vaccinerede, skulde være udelukkede fra Adgang til en Mængde faste Stillinger. Man kan sige, at man har gjort det af to Grunde, dels fordi denne Bestemmelse i Virkeligheden er overflødig, da der sikkert ikke vil blive et stort Antal, der fritages, dels fordi det neppe vil være begrundet i specielle lægelige Hensyn saaledes at straffe de paagældende senere hen i Livet for, at de ikke er blevet vaccineret. Jeg tror, det er rigtigt, at man kommer bort fra denne Bestemmelse, som nærmest ser ud som en Straffebestemmelse, og jeg ved, at det af Antivaccinationstilhængerne er blevet modtaget med Glæde, at man har slettet den.

Det er de væsentlige Ændringer, som foreslaas, Ændringerne til § 1, der altsaa vil medføre, at det sidste, noget omstridte Stykke af Paragraffen falder helt bort. Man har imidlertid indenfor Udvalget ikke